

faa maa jeg dog ansee det for ønskeligt, at de ere tilstede for at være istand til at meddele Forsamlingen de Oplysninger, som de ere nærmest til at give med Hensyn til de forskjellige Brancher, som ere henlagte under deres Bestyrelse. Det er saa meget ønskeligere, at de kongelige Raadmænd, hvor de endnu findes, kunne være tilstede i Byraadet, som det ligger i Sagens Natur, at det vil blive den kongelige Raadmand eller een af dem, der vil blive constitueret som Borgmester, naar Borgmesteren paa Grund af Fraværelse eller Sygdom ikke selv kan bestride sit Embede. Det vil jo endog undertiden kunne være Tilfældet, at Borgmesteren er fraværende i længere Tid, f. Ex. som Medlem af Rigsdagen, og det kan da ikke ansees for gavnligt, at de kongelige Raadmænd, der skulle overtage hans Virksomhed, i længere Tid have været ubelukkede fra Byraadets Forhandlinger og derved fra de Erfaringer, som der er Leilighed til at faae om Forholdene og om de Kræfter, som bevæge sig i dem. — I Slutningen af § 9 hedder det: „Hvor der er en særlig Politimester, kan denne indbydes til at deeltage i Byraadets Forhandlinger angaaende Sager, der vedrøre Politiet“. Jeg troer, at denne Bestemmelse helst maa udgaae; thi det forekommer mig at maatte følge af Sagens Natur, at ikke alene Politimesteren, men ogsaa andre Autoriteter maae kunne indbydes til at deeltage i Byraadets Forhandlinger, selvølgelig uden at have Stemme. Det er Noget, som idetmindste i den Commune, hvor jeg hører hjemme, er skeet i mange Aar, og det er Noget, der i høi Grad bidrager til at lette og gavne Forhandlingerne. Det er ikke sjældent, at der opstaaer Forhandlinger med forskjellige andre Autoriteter i Kommunen, der komme i Berøring med Communalbestyrelsen, og den ofte trættende og vidtløftige Correspondance, som dette ellers kan give Anledning til, vil tidt kunne bortfalde, naar Vedkommende indbydes til at deeltage i Forhandlingerne og der at meddele deres Anstuelser. Det har hyppigt vilst sig, at Resultatet har været fuldkomment tilfredsstillende. — I Lovforslagets § 10 indeholdes i 3die Paragraf den Bestemmelse, at enkelte Sager kunne forhandles for lukkede Døre, naar Saadant vedtages af Raadet efter

Formandens Forslag. Jeg troer ikke, at denne Bestemmelse er hensigtsmæssig. Hidtil har Forholdet været ordnet saaledes, at, naar Magistratens Formand og Borgerrepræsentationens Formand være enige derom, holdtes Forhandlingerne inden lukkede Døre, og dette har ikke nogenfinde efter min Erfaring givet Anledning til den allermindste Ulempe. Den nu foreslaaede Bestemmelse vil jo derimod give Anledning til, at Formanden maa forklare, hvorfor han ønsker et enkelt Møde afholdt for lukkede Døre, og Spørgsmaalet, om Mødet skal være hemmeligt, maa da diskuteres, endnu medens Mødet er offentligt, hvorved Hensigten med Hemmeligholdelsen aldeles kan forsvindes. Dersom man ikke vil holde sig til den hidtilgjældende Bestemmelse, som findes i Loven af 23de Januar 1862 § 4, og som næsten synes kun at være opgiven, fordi man har manglet en kort Bencævnelse for de umiddelbart valgte Medlemmers Formand, maa man hellere vende tilbage til Forstriften i Grundlovens § 65, saaledes som den er optagen i Landstingets Forretningsordens § 41, og fastsætte, at det først inden lukkede Døre skal forhandles, om Mødet skal være hemmeligt eller ikke. I Lovforslagets § 11 er der gjort en Modification i den Regel, der foreskrives i §§ 8, 21 og 28 med Hensyn til Valget af Raadmænd, Rigningscommissairer og Revisorer, den nemlig, at Byraadets umiddelbart valgte Medlemmer kunne, som min ærede Nabo (S. C. Jacobsen) nys nævnte, forlanges splittede i to Dele for at foretage disse Valg i særegne Grupper. Jeg troer med ham, at det er overmaade uheldigt at ville gaae denne Vej. Naar Valgene til Byraadet have fundet Sted, kendes der virkelig ikke i det daglige Liv den allermindste Forffjel mellem Medlemmerne af Borgerrepræsentationen, hvad enten de ere valgte af de almindelige Vælgere eller af de Høistibestattede. Naar man derhos vil lægge Mærke til, hvor lille det Antal er, hvorom der her er Tale, mellem 7 og 19, vil man see, at Virkningen af Bestemmelsen i § 11 vil være, at ganske Enkelte ville gjøre Udslaget, og at man vil komme til endnu skarper at pointere Forffjellen mellem de mere og de mindre bemidlede Borgere. — § 14 omhandler Fattigvæsenets Be-